

PARAPSYKOLOGISKA

Notiser och Nyheter

från Sällskapet för Parapsykologisk Forskning (SPF)

Nr 38

September 2007

Where Science and magic meets

22 september
kl 10.00

Dr Serena Roney-Dougal

Vi ordnar **seminarium** med en av de ledande forskarna i England, från Psi Research Centre. Efter lunch mellan 12.00 och 13.30 blir temat

The Earth's Magnetic Field, Dowsing & Sacred Sites

Avgift: 200 kr, 150 kr för medlemmar (inkl kaffe+kaka)
Lokal: Stora salen, Valhallavägen 148, 1 tr upp
(Östermalms föreningsråd)
John Björkhems Minnesfond stödjer arrangemanget

Föredrag + Medlemsmöte

11 oktober kl 19.00

för alla medlemmar

Jan Fjellander inleder om en **diagnosmetod i medicin** som ryssen Korotkov berättade om på en konferens i London i mars.

Därefter har vi **medlemsmöte** för de som vill göra en insats i SPF.

Avgift 60 kr, 30 kr för medlemmar.
Lokal: Sal 5-6, Valhallavägen 148, 1 tr ner
(Östermalms föreningsråd)
Kaffe i en paus

En språkanalys av Nostradamus

Föredrag 8 november kl 19.00

Fil dr Anna Carlstedt

Anna Carlstedt är språkvetare på Stockholms Universitet och doktorerade 2006 på en avhandling om Nostradamus, världens första doktorsavhandling om honom. Hon redogör för svårigheterna att tolka Nostradamus språk och dra slutsatser.

Avgift 100 kr, 50 kr för medlemmar
Lokal: Sal 5-6, Valhallavägen 148, 1 tr ner
(Östermalms föreningsråd)
Kaffe i en paus

Fysikens grunder och rum- tidens "krumbukter"

Föredrag 29 november kl 19.00

Jens Tellefsen

Jens Tellefsen, numera professor emeritus, beskriver i välillustrerad form våra olika dimensioner, rum, tid, rumtidens "krumbukter", krökt rumtid, parallella rum etc. Ev. berör han också kvantmekanikens gränsland, sammanflätning, sk entanglement.

Avgift 100 kr, 50 kr för medlemmar.
Lokal: Sal 5-6, Valhallavägen 148, 1 tr ner
(Östermalms föreningsråd)
Kaffe i en paus

UR INNEHÅLLET

● Vetenskapen närmar sig medvetandet och själen	4
● Kan ljus stråla från hjärtat under meditation?	6
● Flera universitet har manipulerat parapsykologidonationer	9
● Svensk parapsykolog blir professor	12
● Parapsykologi i engelska kyrkan	13
● Mellen-Thomas Benedict - åter från ljuset	15

Ordförande har ordet:

Om höstens föredrag

Höstens första arrangemang äger rum när detta nyhetsbrev trycks, utflykten med slagruta och psi-spåret i Roslags Näsby-trakter.

Föredragen i höst börjar med **Dr Serena Rooney-Dougal** som vi ordnar seminarium med lördagen den **22 september**. Hon börjar kl 10 med *Where science and Magic meet*. Kl. 12.00 tar vi lunch. Föredraget efter lunch börjar prel. 13.30 och blir om *The Earth's Magnetic Field, Dowsing & Sacred Sites*. Serena har även ägnat mycket forskning åt healing, och har under det senaste året varit i Indien och studerat psykiska fenomen i relation till yoga, ämnen hon säkert också kommer att beröra. Se också hennes 'hemsida' www.psi-researchcentre.co.uk/. Hon är normalt verksam vid Psi Research Centre i Glastonbury, England.

Lokal: Sal 1, Östermalms föreningsråd, Fältöversten, Karlaplan. John Björkhems Minnesfond stödjer arrangemanget.

Vi fortsätter med ett **medlemsmöte** den 11 oktober.

Kan man registrera "subtila energier"?

Jan Fjellander inleder med en kort rapport från en konferens i London i våras, då han bl a blev imponerad av den ryske forskaren Korotkov, Professor i fysik vid St. Petersburg State Technical University. Han har vidareutvecklat Kirliantekniken på ett avgörande sätt som en metod att kunna registrera diverse effekter av "subtila energier". Han är verksam i och har ett institut i St Petersburg. Mer info finns på <http://www.korotkov.org/>. Utförligare presentation planeras i nästa nyhetsbrev.

Därefter vidtar ett

Medlemsmöte för dom som vill aktivera sig i SPF, något vi beslutade om på årsmötet då vi bl a kunde konstatera att ingen ny valberedning kunde utses. Vi har inte heller några revisorsuppleanter.

Nostradamus

Vi fortsätter därefter **den 8 november** med ett föredrag om Nostradamus, som sägs ha förutspått så många händelser. Föredraget är med fil dr Anna Carlstedt, språkvetare på Stockholms Universitet, som 2006 doktorerade på en avhandling om *Nostradamus, världens första doktorsavhandling om honom*. Anna har framför allt granskat Nostradamus språk, som är så avgörande när det gäller att tolka det som ev. är förutsägelser. Hon redogör för svårigheterna att tolka Nostradamus språk och dra slutsatser.

Våra olika dimensioner

Höstens föredrag avslutas **den 29 november** av Jens Tellefsen, som redogör för den grundläggande fysiken, inspirerad av intresset som väcktes efter föredraget i april i år av astronomen Bernard Carr. Jens beskriver i välillustrerad form *våra olika dimensioner*, rum, tid, rumtidens "krumbukter", krökt rumtid, parallella rum etc. OM det hinns med kan han också beröra något från kvantmekanikens gränsland, t ex vad vi menar med sammanflätning, sk entanglement.

Alla höstens föredrag säger rum i sal 5-6, Östermalms föreningsråd, Valhallavägen 148, 1 tr ner, utom seminariet den 22/9 som hålls 1 tr upp, i Sal 1

Om detta nyhetsbrev

Vi inleder detta nyhetsbrev med en artikel ur tidningen *Discover* om "Själens hemligheter", en sammanfattning en ny medarbetare gjort, Catharina Wennberg. Artikeln har underrubriken "Kan vetenskapen någonsin tolka och tyda den mänskliga själens hemligheter?" och berör forskning kring nära-döden-upplevelser (NDU) men nämner också etablerade forskare som t ex matematikern och allvetaren **Roger Penrose** och anestesologen **Stuart Hameroff**. Artikeln som är skriven av Jane Bosveld visar att det finns beröringspunkter för dessa ledande forskare till medvetandet, och kanske då också till NDU och kanske också till psi, den gemensamma beteckningen för paranormala fenomen. De intresserar sig för var grunden till medvetandet finns, när det skapades och om det finns samband med kvantprocesser.

Därutöver har vi en något kontroversiell rapport, hämtad ur *Subtle energies*. Den kan ha lite samband med healing, och antyder, om den klarar de kontroller som behöver införas vid en upprepning, att kroppen har en förmåga att sända ut ljus i form av fo-

toner, trots att kroppen befinner sig i mörker. Experimentet kan och bör kritiserars på många sätt, men är värt att uppmärksammas, då den prövar en idé som är värd att testas. Vi väljer att publicera den trots många brister. Edgar som fastnat för den nämner flera svagheter i sin sammanfattning. Göran Grip förtydligar dem i en separat kommentar.

Svenskt universitetet erkänner parapsykologi

Under våren hände något stort på universitetsfronten i Sverige vad gäller parapsykologi, nämligen att Sveriges ledande parapsykolog, docent Adrian Parker vid Göteborgs Universitet, blev befördrad till professor. Det är ett erkännande av detta forskningsområde av ett stort universitet i Sverige. Adrian Parker är att gratulera. Dessutom känns det som en framgång för de ledande personerna i styrelsen. Jag sammanfattar hanteringen i ärendet.

En annan nyutsedd professor av visst intresse för oss är Martin Ingvar, professor i integrativ medicin vid Karolinska Institutet. Han ska bl a starta studier av placeboeffekten, alltså trons betydelse vid medicinering, och det intresserar ju också parapsykologer. Vi publicerar pressreleasen.

Apropå att Parker blivit befördrad till professor har vi en artikel ur *Fortean Times* som engelsmannen Guy Playfair skrivit om *Missing professors*, dvs. hur universitet vid flera tillfällen har utnyttjat medel som var avsedda för parapsykologi, men använt pengarna till något annat. Tjänsten i Lund gick till en hypnolog i stället för till en parapsykolog, flera tjänster i England har manipulerats på ett oetiskt sätt. Vi publicerar här de 2 sidor som Playfair skrev till *Fortean Times*. Han berör där på 2 rader också tjänsten i Lund. Denna artikel följdes bl a av en insändare från Adrian Parker där han förtydligar och kommenterar sakfrågan, under den något fyndiga rubriken *Playing unfair with Parapsychologists*. Denna insändare publicerar vi också, översatt.

Därutöver har vi en rapport av Adrian Parker från en annorlunda konferens i Exeter, England, en okonventionell rapport om hur parapsykologi kan behandlas på en konferens ordnad av kyrkan i England.

Två psi-personligheter

Vi hade i våras besök av två psi-personligheter (Lyn Buchanan, en remote viewer) och NDU-upplevaren Mellen-Thomas Benedict. Om Lyn Buchanan ger vi en kort redovisning i nästa nyhetsbrev, den

andra skriver jag om, en berbetning av en rapport som kommer i *Sökaren*. Vi uppmärksammar också att Etzel Cardena, innehavaren av den nya professuren i Lund är en av tre tänkbara blivande ordförande i Parapsychological Association, den internationella sammanlutningen för parapsykologer.

I avdelningen Psi i Media behandlar jag bl a den norska prinsessans intresse för änglar och healing och textförfattaren m m Björn Ulvaeus som försöker skapa förtroende för skeptikern Christer Sturmark. Slutligen några nyheter från IANDS.

Numret avslutas denna gång med axplock ur tidskrifter.

Nyhetsbrevet i övrigt

John Björkhems Minnesfond utlyser anslag till forskning

Som vanligt på höstkanten vill vi uppmärksamma alla medlemmar att JBM utlyser anslag till forskning en information som, som vanligt, också går ut till landets universitet. För mer detaljer, se bifogade Utlysning.

Hans Jungstedt död

Avslutningsvis vill vi uppmärksamma att en trotjänare och tidigare kassör i JBM har gått ur tiden. **Hans Jungstedt** var i många år kassör i JBM och under senare år ordinarie revisor i både SPF och JBM. I vintern blev han sjuk och kunde då förstås inte vara aktuell för omval på årsmötet i mars. Men fram till dess fyllde han en verkligt viktig funktion. Styrelsen för JBM (John Björkhems Minnesfond) avser bidra med en krans vid begravningen. Han dog nu i augusti. *Vi riktar ett stort tack till denne trotjänare.*

Nästa nyhetsbrev planeras komma ut i november.

Flyttar du?

Anmäl från och med nu, ny adress (eller mobiltelefonnummer eller e-postadress) till Åsö Föreningsråd. Det sker via e-post bjorn@aso.nu eller per telefon 08-644 72 10 (Björn Berglund) eller via vanlig post: Åsö Föreningsråd, Färggårdstorget 94, 116 43 Stockholm. Skicka dem gärna även information om din e-postadress.

Kan vetenskapen någonsin tyda människans själs hemligheter?

Av Jane Bosveld, *tidningen Discover*, juni 2007

URVAL: GÖRAN BRUSEWITZ

ÖVERSÄTTNING/
SAMMANFATTNING:
CATHARINA WENNBERG

Forskare i såväl England, Nederländerna som USA letar efter "själen" på ett annorlunda sätt, och fokuserar på upplevelser såväl som materiella bevis.

På ställen som Institute of Noetic Sciences i Petaluma, Kalifornien undersöker forskarna olika aspekter av medvetandet för att se om det fungerar oberoende av den fysiska hjärnan, vilket skulle antyda att det finns en oberoende livskraft. Vid University of Virginia's Health System's Division of Perceptual Studies undersöker forskare blandade "anomala" fenomen såsom NDUer, UKUer och minnen från tidigare liv. Psykiatriker Bruce Greyson är pionjär vid UVHS i utforskandet av nära-dödenupplevelser.

Greyson, som har studerat nära-dödenupplevelser i 30 år, förklarar att även om han inte nödvändigtvis tror på själens existens, så inspireras han av denna möjlighet. Han rapporterar att omkring 10 % av personer som får hjärtstopp får en nära-dödenupplevelse.

Holländska kardiologen och nära döden-forskaren, Pim van Lommel noterar att vid själva tillfället för en nära döden upplevelse är dessa människor inte bara medvetna utan tänker också extremt klart. Om medvetandet är en produkt av hjärnverksamhet så borde inte nära-dödenupplevelser ske. Peter Fenwick, neuropsykiater vid Kings College i London, har skrivit att "teorin med hjärnidentitet säger att medvetandet är slut när hjärnan dör. Men om det skulle gå att visa att människor kan få information när de är omedvetna och utanför sin kropp, så skulle detta ge säkra bevis på att medvetandet är separerat från hjärnan."

Frågan förs återigen tillbaka till hur vi definierar bevis. Greyson lyckades genomföra en dokumentation av en NDU genom ett test där slumpvist utvalda enkla, färgade bilder (ett flygplan, en

segelbåt, en fjärl, en blomma, en pappersdrake) visades i en laptop vilken placerades 4 m ovanför golvet i en operationssal där hjärtkirurger framkallade hjärtstopp. Ingen utav 50 patienter upplevde nära-dödenupplevelser. Meningen var att om de lämnade kropparna skulle de ha kunnat se data-skärmen och beskriva denna senare. Greyson påpekade emellertid att man hade glömt att ta med i beräkningen hur pass drogpåverkat minnet blir vid en operation.

Filosofen Thomas Metzinger vid Johannes Gutenbergs Universitet i Tyskland säger att människan tidigt hade upplevelser av att sinnet lämnar kroppen och man trodde då att när väl en gång den mänskliga hjärnan hade upplevt det, så var det något rationellt som verkligen existerade.

Frågan är då vad som orsakar ut-ur-kroppen-upplevelsen? Om det är som Olaf Blanke (neuroforskare vid Schweiziska Federala Institutet för teknik, i Lausanne) föreslår, att ut ur kroppen upplevelser är en produkt av tillfällig hjärnstimulering, varför förändras då personer efter en nära döden upplevelse? Den kortvariga upplevelsen lämnar ett sådant djupt och långvarigt intryck som förändrar deras liv. Verkligheten förändras efteråt. En del människor får en förändrad attityd mot nästan allting. Vissa byter karriärer, relationer och sättet på hur de gör saker och ting.

Greyson har följt personer i 20 år efter deras NDU och förändringen sitter i.

De kanske mest överraskande vetenskapliga bevisen för själen kommer från kvantmekaniken - särskilt i undersökningar med subatomiska fenomen, vilka skulle kunna producera medvetande. Stuart Hameroff (anestesiolog, som under många år har studerat hjärnan), har samarbetat med den välkände allvetaren vid Oxford universitet, Roger

Penrose, på en modell och förklarar medvetandet som ett resultat av kvantumprocesser som sker i små strukturer, så som mikrotuber i hjärncellerna. ”Jag tror att medvetandet under normala omständigheter förefaller vara på en nivå av rum-tid geometri i hjärnan, i mikrotuber, säger Hameroff. Men förändringarna sträcker sig ända ner till Planckskalans (mycket mindre än atomer) eftersom mikrotuber drivs bioenergetiskt för att vara i ett sammanhängande, ’coherent’ tillstånd. När blod/syre tillförseln upphör, går saker på tok och överensstämmandet upphör även, dock inte Planckinformationen.

Även om Hameroff inte talar öppet om själen så har han en liknande idé, han anser att medvetandet är separerat från kroppen. Händelser på Planckskalans etablerar, enligt vissa teoretiker, kanske själva grunden för verklighetens natur. För både Hameroff och Penrose går idén så långt som till mysteriet med medvetandet i sig.

Penrose gjorde sammankopplingen mellan kvant-möjligheterna i universum med kvantprocesserna i hjärnan. Han undrade om det inte borde vara strukturer i hjärnan, som behandlar dessa fragment av kvant-medvetenhet, men kunde inte förklara vad dessa var. Hameroff hade under tiden funnit datorliknande komponenter i hjärnan men kunde inte räkna ut hur de fungerade. ”Jag behövde en mekanism, han behövde en struktur”, säger Hameroff, så de två männen började samarbeta.

Penrose spekulerar i att det hos Planckskalans existerar ett kungadöme, en urdomän av platonska ideal som påverkar våra sinnens funktion. Hameroff säger att det är den allra minsta skala som går att föreställa sig. ”Universum är, trots allt, mestadels ett tomt utrymme”.

Om man går ner i skalor under storleken av en atom så skulle det på vägen ner se jämnt och formlöst ut. Men sedan börjar man se en skrovlig eller ojämn struktur, detta är Planckskalans, den grundläggande nivån i universum. Även rumtiden börjar skrynkla sig!

Penrose’s svar på vad som har orsakat Planckskalans processer är Big Bang; de uppstod i samma ögonblick som universum skapades. Om själen existerar så kan denna också vara förankrad till vårt ögonblick av kosmiskt ursprung, som den italienska astrofysikern Paola Zizzi kallar ”The Big Wow”, som är en kort beskrivning för hennes beskrivning av sambandet mellan ”det mycket tidiga kvantberäknande universumet och vårt ’mind’”.

Psykatrikern Ian Stevenson, som grundade DOPS*, började 1960 att samla berättelser av tidi-

gare liv. Han bekräftade och dokumenterade detaljer om detta, inklusive rapporter om barn med födelsemärken som motsvarade sår som den ”tidigare personligheten” fått och fobier som var relaterade till dödsorsaken. Stevenson avled tidigare i år, men barnpsykiatrikern Jim B Tucker, författaren till ”Life Before Life”, *A Scientific Investigation of Children’s Memories of Previous Lives*, fortsätter hans arbete. ■

Sveriges första professor i integrativ medicin utsedd

Martin Ingvar, tidigare professor i neurofysiologi, har utsetts till professor i integrativ medicin vid Karolinska Institutet. Professuren är den första inom området i Sverige. I uppdraget ingår att leda verksamheten vid nystartade Osher Centrum för Integrativ Medicin.

Integrativ medicin syftar till att främja hälsa och motverka sjukdom genom utveckling och integration av evidensbaserad kunskap från olika discipliner och traditioner för att komplettera den etablerade medicinen. Exempel på områden som intresserar forskarna är akupunktur, örtmedicin, naprapati, kiropraktik, meditation och hypnos. Även livsstilsfaktors betydelse för hälsan ska utvärderas, till exempel betydelsen av sömn, stress, matvanor, sexuella och sociala relationer.

De första forskningsprojekten vid Osher Centrum påbörjades i höstas. Bland annat leder Martin Ingvar en studie om den så kallade placeboeffekten, alltså den del av läkemedels inverkan som inte beror på substansen i sig.

- Martin Ingvar har en unik förmåga att belysa frågeställningar ur både biologiskt och psykologiskt perspektiv, med mycket god vetenskaplig metodik. Han har spännande visioner om vad forskning i integrativ medicin kan åstadkomma för att förbättra människors hälsa. Dessutom har han mycket god erfarenhet av att bygga upp och leda verksamheter av den här typen, säger Karin Harms-Ringdahl, professor i fysioterapi och ordförande i Osher Centrums styrelse.

Karolinska Institutets satsning på integrativ medicin möjliggörs genom en donation av den amerikanska affärsmannen Bernard Osher och hans svenskfödda hustru Barbro Osher. Donationen på cirka 43 miljoner kronor, som gjordes 2005, är den största i Karolinska Institutets snart 200-åriga historia som medicinskt universitet. Makarna Osher har tidigare startat liknande forskningscentrum vid University of California i San Francisco och Harvard Medical School i Boston.

Martin Ingvar kommer närmast från ett uppdrag som föreståndare för Karolinska Institutet MR-Centrum. Han är också prefekt vid Institutionen för klinisk neurovetenskap.

Hemsida för det nya centret:

www.ki.se/ocim/EN/index.htm.

*DOPS = Division of Perceptual Studies

Synligt ljus strålas ur hjärtat i samband med meditation med hjärtrytm (not 1)

Av Puran Bair, M. S.

Subtle Energi & Energi Medicine, Volume 16, Number 3

BEARBETNING AV: EDGAR MÜLLER

Avsikten med experimentet, som genomfördes 1997 vid Universitet i Kassel, var att konstatera huruvida viss sorts meditation kunde utlösa ett mätbart flöde av fotoner (not 2) från hjärtat. Experimentet utfördes i ett litet luftkonditionerat rum vars väggar täcktes med svarta filter för att utesluta utifrån inkommande ljus. Försökspersonen var artikelförfattaren, tillika en av grundarna av Institute for Applied Meditation. Försöksledare var Ph.D. W. Fuchshofen.

Instrumenteringen bestod av ett EMI fotomultiplikator med förstärkare, avsedd för att räkna antalet fotoner/sekund. För funktionen krävdes att instrumentet var nerkyllt till -20°C . Arrangemanget framgår av bild 1.

Från början var det tänkt att försökspersonen som skulle meditera i rummet, skulle sitta alldeles intill röret men det gick inte. Dels för att röret tryckt mot bröstkorgen var alldeles för kallt, dels för att han satt obekvämt med sina ben som inte kunde sträckas ut. Därför beslöt experimentledaren att placera försökspersonen ca 1 meter från röret. Tilläggas bör att försökspersonen fick vara naken för att eliminera eventuell fluorescens från kläderna. (Fluorencens är egenskapen hos en materia att absorbera ljus när det belyses och stråla ut ljus, dvs

fotoner, efter att belysningen har upphört.)

Experimentet började med en passiv period då försökspersonen satt i rummet ca en timma tills fotonstrålningen från kroppen minskades till ett minimum. En sådan strålning kommer från fluorescens på grund av kroppens absorption av ljus från omgivningen. Efter en timma stabiliserades fotonnivån till 20/sek.

Därefter påbörjades den aktiva delen av experimentet då försökspersonen provade tre olika sorters meditationer nämligen; Kundalini, Åkallan av Gudomligt Ljus och DHIRK.

Vid Kundalini meditation dras energi upp till ryggraden från jorden genom stark inandning och visualisering. Efter att ha hållit andan ett tag, andas meditatoren kraftigt ut och tvingar energin genom ryggraden till hjärtat.

Åkallan av Gudomligt Ljus är en Sufi meditation med syfte att skapa vibrationer i kroppen och i tredje ögat. Vissa arabiska ord uttalas långsamt med starkt betoning av vokaler så att en resonans uppstår i bröstkorgen och i svalget.

DHKIR är en meditationsform som bygger på att uttala vissa arabiska uttryck för att kunna inträda i medvetandet av Det Enda. Den utförs genom en stark fokusering på hjärtat.

Misslyckade försök

Experimentet med meditationen pågick cirka 10 timmar utan att visa rimliga samband mellan meditationen och fotonemissionen. Det förekom korta och oregelbundna mätresultat, instrumentet registrerade några gången upp 37 000 - 45 000 fotoner/sekund men bara under korta perioder. Dessutom fanns perioder på 10-20 minuter utan någon detektering av fotonaktivitet omväxlande med viss ökning av fotonantal under några sekunder. Utfallet var en stor besvikelse för försökspersonen eftersom ingen av meditationerna resulterade i konse-

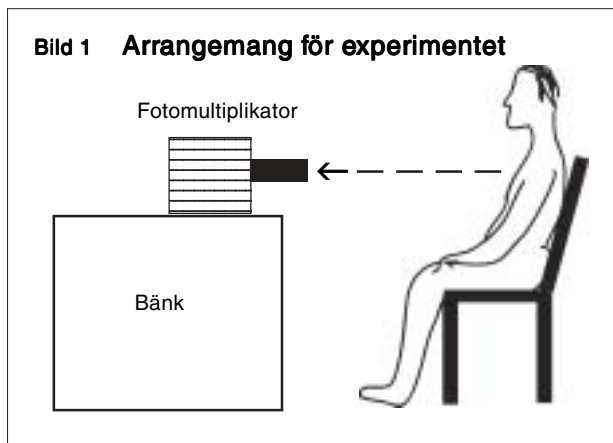

Bild 1 Arrangemang för experimentet

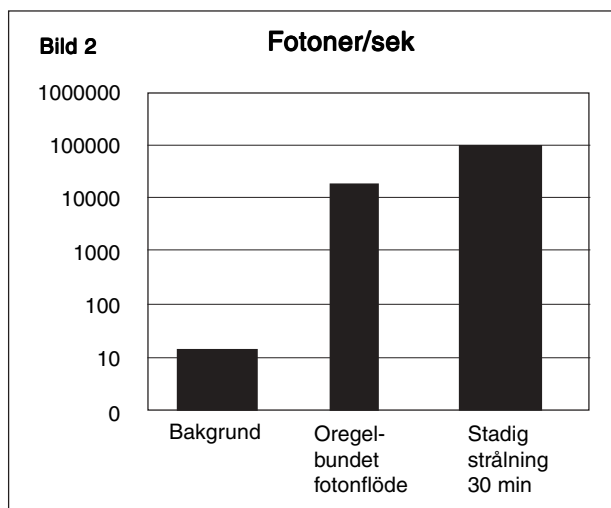
kvent ljusemission trots att det ändå förekom oregelbundna mätresultat. Båda åkte till experimentledarens hem där de åt middag och konstaterade att experimentledarens 4-årige son hade en allvarlig luftvägsinfektion.

Lyckat försök

Nästa morgon påbörjades en ny experimentserie. Arrangemanget var detsamma som dagen innan, försökspersonen satt ca en timme i rummet tills instrumentet visade 20 fotoner/sek. Försökspersonen hade dock redan från frukosten en intensiv känsla av att han måste, genom healing, bota den sjuke 4-årige sonen.

Därför visualiserade han pojken så att denne som en mental bild befann sig mitt framför honom i rummet och han bemödade sig att vid utandningen sända "ljus" till pojkens bröst från sitt hjärta. Detta kallas för Hjärtrytmmeditation, Heart Rythm Meditation. En sådan meditation är mycket enklare är de tre andra som användes dagen innan och kräver inte heller så stor mental och fysisk ansträngning. Däremot var meditationen denna gång mycket mer emotionellt betingad på grund av hans starka önskan av att bota pojken. Instrumentet visade ett konstant flöde av ca 100 000 fotoner/sek under en halvtimme, då han upphörde med meditationen. 100 000 fotoner per sek ger enligt författaren tillräckligt ljus för att knappt kunna se det.

Slutsatsen är att själva meditationen, hur intensiv eller av vilket sort den än må vara, inte räcker till för att en konstant och stor fotonemission från bröstet skall kunna konstateras. Effekten uppstod endast i samband med en kombination av intensiv meditation och en stark vilja att sända ljus till en specifik person som var i behov av healing.

KOMMENTARER:

Utan tvekan en intressant artikel om ett spännande fenomen men den kunde ha vunnit mycket i värde om texten hade varit tydligare och mera detaljerad. Om experimentet upprepades med liknande resultat, skulle det utan tvekan vara en mindre sensation. Dessvärre finns det åtskilliga frågetecken som eroderar tillförlitligheten av det redovisade resultatet.

För det första hävdar författaren att synligt ljus strålas ut ur hjärtat, fast fotomultiplikatorröret var riktat mot bröstkorgen på en meters avstånd. Om hjärtat genererade fotonerna skulle alltså dessa ha trängt genom bröstkorgen, dvs vävnader, muskler, revben och hud, vilket förefaller vara minst sagt märkligt. Fotonemissionen kunde å andra sidan sett ha uppstått på hudens yta, det fanns ingenting i experimentet som bevisade att hjärtat var källan till emissionen. I och för sig är en konstaterad fotonemission av denna storlek, eventuellt från huden, också en synnerligen intressant observation, om den uppstår som konsekvens av starkt emotionellt engagemang.

Erkännas bör dock att författaren vid slutet av artikel medger att fotonemission i andra vinklar eller på övriga delar av kroppen inte mättes, vilket självfallet hade varit nödvändigt för att kunna identifiera den verkliga platsen för emissionen.

För det andra förbigår författaren kopplingen mellan första och andra dagens mätresultat. Första dagens resultat kallas för "orgelbundna mätningar", vilket ger mig som har tillbringat decennier inom medicinsk och industriell mätteknik huvudbry och fungerar som en tydlig varningssignal. Om en instrumentering fungerar felaktigt under 10 timmar den ena dagen, men anses fungera korrekt under en halvtimme dagen därpå skulle jag vara ytterst tveksam att utan vidare acceptera mätresultatet. Eftersom andra dagens experiment var okomplicerat och varade bara en halvtimme, hade det varit enkelt att upprepa det flera gånger för att få en bekräftelse på resultatet. Att inte replikera det enkla experimentet som bara tog 30 minuter är ett obegripligt och beklagligt misstag av experimentledaren.

Vidare skulle det ha varit värdefullt att försöka förklara hur en sådan fotonemission fysiologiskt uppstår hos människan. Fotonemission från levande organismer är ju annars välkänd, åtskilliga flygande insekter kan alstra ljus. Även en bakterie, *Vibrio Fisherii* är bioluminescent och används för toxicitetsmätning.

Forts från föregående sida

Noter:

1) Artikelns engelska titel är avsiktligt direkt översatt, fast det inte alls är bevisat att ljuset kommer från hjärtat, se kommentarer.

2) Ljusets minsta partiklar heter fotoner och kunde jämföras med elektroner som utgör strömmens minsta partiklar, eller med vattenmolekyler. Men ljuset har en egendomlig dubbelnatur, det består ju av fotoner men beter sig samtidigt som en elektromagnetisk strålning och har således en frekvens. Endast inom frekvensområdet 405-790 THz är denna strålning synlig för människan, vilket helt enkelt beror på att ljusreceptorerna i ögat inte reagerar för strålning utanför detta område.

Kommentarer av Göran Grip:

Det jag tycker är anmärkningsvärt i de båda försöken är att mannen överhuvudtaget utstrålade några fotoner. Att lysmaskar kan lysa är inget märkvärdigt och de biokemiska processerna bakom det fenomenet är väl kända, men att en människa kan göra det är lite mer förvånande. (Jag har dock i *Nature* sett enstaka artiklar som visar att vissa celler kan utstråla synligt ljus.)

Men det finns mycket att invända mot det här försöket så som det beskrivs i referatet.

Man har använt en enda försöksperson och endast två försökstillfällen.

Man har velat tvinga in (det i och för sig tveksamma) försöksresultatet i sin förutfattade tro att det är just hjärtat som utstrålar ljus och att det gör det just i samband med det sinnestillstånd som de kallar för vad det nu är de kallar det för. Detta är förtvivlat amatörmässigt och inpyrt i önsketänkande och vilja att få resultatet att bli det som man *vill* att det ska bli.

Sedan finns det en märklig blandning av strikt fysikaliskt tänkande och, ska vi kalla det för metafysiskt tänkande. Vid det andra försöket tänker han sig att han sänder ljus till pojken. Fotomultiplikatorn uppfångar fysikaliska, verkliga fotoner. Samtidigt tänker sig försökspersonen att dessa fysikaliska fotoner på något sätt ska nå pojken som befinner sig någon helt annanstans.

Förmodligen fungerar healing. Men hur det går till är det ingen som vet. Den här försökspersonen-författaren har en klar och tydlig bild av vad som sker och gör ett amatörmässigt försök att bevisa att hans bild är den rätta ■

Är det skillnad på hjärnan och the conscious mind?

från IANDES den 18 juli

There is a cover story in Newsweek magazine this week titled **BACK FROM THE DEAD**

Doctors are reinventing how they treat sudden cardiac arrest, which is fatal 95 percent of the time.

A report from the border between life and death.

This cover story is a follow up to a previous article in Newsweek's May 7th edition. (We sent an e-mail to IANDES members at that time with a link to that story.)

The latter part of this week's article deals with the nature of consciousness, asking the question, "...when the brain shuts down, where does the mind go?" This leads to respectable coverage of research into near-death experiences which begins with exploring if there is a difference between the physical brain and the conscious mind by posing the following hypothesis "...that the mind is more than the sum of the parts of the brain, and can exist outside it." The article describes some of the research of Dr. Sam Parnia from Britain, one of the world's leading NDE researchers, and refers to the efforts of former IANDES Board member Dr. Jeffrey Long from the Near Death Experience Research Foundation. You can read the full cover story on the Newsweek website: <http://www.msnbc.msn.com/id/19751440/site/newsweek/from/ET/>

Nära-dödenupplevare övertar intresse för klassisk musik

Den 23 juli skickade IANDES ut mail med detta:

The current issue of The New Yorker magazine (July 23 edition) features a fascinating article by the world famous neurologist Oliver Sacks "A Bolt From the Blue: The Mysteries of Musicophilia." In it, Sacks details the NDE of a respected surgeon, Dr. Tony Cicoria, who was hit by lightning in 1994 and had an NDE that included an out-of-body experience. After recovering, Dr. Cicoria returned to his medical practice and everything seemed back to normal. Suddenly, six weeks after the incident, he had an insatiable desire to listen to piano music, followed by an overwhelming passion to play and compose music, a skill he did not have before. He describes that his own compositions "would come and take me over. It had a very powerful presence." Eventually this led to his playing Chopin and his own classical compositions in public, having had virtually no musical training before he was forty-two. Music has remained his true, all consuming passion in life. The article ends with a sentence paraphrasing Dr. Cicoria, "His was a lucky strike, and the music, however it has come, was a blessing, a grace – not to be questioned." This is a fascinating account of an NDE aftereffect of a type not often reported.

The author of the article, Dr. Oliver Sacks, has written many books and articles about interesting neurological cases for the general public, including the book *Awakenings* upon which the movie of the same name starring Robert De Niro and Robin Williams was based. In this article, Sacks cannot break away from the purely medical model to explain NDEs but he does leave the door open to alternative explanations. For example, referring to NDEs, he writes "Experiences like this are not easily dismissed by those who have been through them...." Or "One cannot suppose, any more than one can with out-of-body experiences, that such events are pure fancy; similar features are emphasized in every account." The bulk of the article attempts to offer neurological explanations for NDEs while admitting that science today cannot offer full explanations. ■

Artikeln kopierad från:

forum

PARAPSYCHOLOGY

One of our professors is missing

GUY LYON PLAYFAIR finds evidence of some murky dealings in the world of academic parapsychology and wonders just what has happened to Edinburgh University's renowned Arthur Koestler Chair.

GUY LYON PLAYFAIR is a member of the Scientific and Medical Network, the SPR and the College of Psychic Studies. His books include *This House Is Haunted* (1980) and *Twin Telepathy: The Psychic Connection* (2003).

Thinking of leaving your fortune to parapsychology or psychical research? Read this before you sign your will, for the chances are your money won't be spent as you intended. It may end up in the hands of people who do not believe in psi, do no research, and instead do their best to rubbish the whole subject out of existence. It may not even be spent at all, after vanishing into some university black hole. With one or two distinguished exceptions, the history of private funding of psi research over the past century has not been a happy one.

Early in the 20th century, three major American universities, Clark, Harvard and Stanford, received healthy sums clearly intended for research into such subjects as telepathy, clairvoyance and life after death. At Clark, president Spencer Hall made it clear that he disapproved of psi, preferring to describe what the money was to be spent on as *psychological* research. This included a study of the social behaviour of chickens. There was a psi symposium and an occasional lecture, but as far as is known no original psi research was ever done at Clark - although it kept the money. Indeed, it pioneered what has become a recurring gambit - the hijacking of bequests intended for psi research by psychologists who have no intention of doing any and just want the money for their departments.

At Harvard and Stanford, they got off to a good start, appointing research fellows Leonard Troland and Thomas Coover respectively. The latter carried out a series of telepathy tests which he wrote up in a huge book described by one reviewer as "hardly meant to be read". Although later researchers went over his results and found them to be both statistically significant and positive, Coover himself claimed they weren't, leading the Stanford authorities to conclude that there was no point in going on.

Funds meant for psychical research have been diverted

Again, they kept the money and Coover retained his fellowship for another 20 years. No successor was ever appointed, although the fellowship is still said to exist.

At Harvard, it took some years before the funds donated in memory of pioneer researcher Richard Hodgson were spent on anything at all, though Troland did manage to do some experiments using a fully automated test procedure. The results of his first series failed to reach the statistically significant level, and he too decided not to go on. The university kept the money, of course, and some of this was indeed well spent, financing the early research of Gardner Murphy, who was to become one of the leading parapsychologists of his time. However, as historians of psi research Seymour Mauskopf and Michael McVaugh conclude in their definitive book *The Elusive Science*, the work of both Coover and Troland was judged to be "far from fulfilling the intentions in which their fellowships had been established". The same could be said of all too many of their successors; funds specifically intended for psi research have been diverted into conventional psychology at Uppsala (the Sydney Alrutz bequest), Freiburg (the Astrid Holler fund) and most recently at Lund, where the professorship in 'parapsychology and hypnology' that benefactor Poul Thorsen wanted is now described by the university as a chair of *psychology*.

The distinguished exceptions mentioned above include the Parapsychology Foundation, set up in 1951 by the medium Eileen Garrett, funded initially by her wealthy friend Frances Payne

Bolton and still going strong in the capable hands of her granddaughter Lisette Coly, with an excellent track record of funding research, organising conferences and publishing the *International Journal of Parapsychology*; the Division of Personality Studies at the University of Virginia where the late Ian Stevenson (see obituary on p2B) was able to pursue his ground-breaking research into reincarnation; and the Foundation for Research into the Nature of Man in

Koestler's wording lett no room for argument

Durham, North Carolina, the latter two both funded by bequests from Xerox inventor Chester Carlson. Honourable mention must also be made of the Portuguese BIAL foundation, currently the most generous benefactor of psi research.

In Britain, there have been two major sources of psi funding - the estate of writer Arthur Koestler and the Perrott-Warrick studentship endowed by two members of the Society for Psychical Research and administered (reluctantly, it sometimes seems) by Trinity College, Cambridge. Some of the money has been well spent - the current recipient, Rupert Sheldrake, is the country's highest-profile and most prolific psi researcher, who continues to produce compelling evidence for telepathy in both humans and animals. Yet much P-W money has also been given in the past to self-declared sceptics, including Susan Blackmore, Richard Wiseman and Nicholas Humphrey, whose three years' funding (an estimated £75,000) produced no original research at all and a book, *Soul Searching*, notable for the absence of any reference to any published psi research. Clever exploitation of loopholes in the wording of the P-W bequest has enabled opportunistic sceptics to get away with this kind of thing.

Koestler's wording, on the other hand, left no room for argument - his money was "for parapsychology and parapsychology alone", and for nearly 20 years, with Professor Robert Morris in charge at Edinburgh University, his wish was obeyed to the letter (see FT201:32-39). Yet with Morris's sudden and premature death in 2005, strange things began to happen. Applications were invited for what appeared to be the post of his successor, though the Koestler Chair had somehow been quietly renamed the Robert Morris Chair (without, it later emerged, the consent of trustee John Beloff, thanks to whom the Chair had originally come to Edinburgh). More about that later.

Applications duly came in from a dozen or so of the great and good of the psi research community, including two past presidents of the Parapsychological Association, as well as from three high-profile sceptics and a little-known sociologist. The short list of four was announced in December 2005 and - you've guessed it - the three sceptics and the sociologist filled it. The fact that Nicholas Humphrey was the assessor might have been a factor. This aroused a fair amount of fury from several of Koestler's and Morris's friends and admirers, who fired off

a barrage of complaints to the appropriate head of department, with copies to the university ombudsman, rector and principal. That these had same effect can be assumed, since in a mere week or two - an incredibly short time by academic standards - it was announced that *all four* of the finalists had been rejected, a measure unheard of, I am told, in academic circles, where to be put on a short list is presumably tantamount to recognition of your fitness for the job.

So what was going on at what until recently was regarded as the centre of excellence for properly conducted psi research? A year on, there was still no sign of a new professor, and attempts - even by Edinburgh graduates - to find out why were unsuccessful, without even an acknowledgment, apart from one of those 'Vicky is out of the office' reply emails (I got one of those and heard no more). A request from one senior academic to see the minutes of the meeting at which it was (presumably) decided not to replace Morris was rejected on the grounds that this "might violate privacy" - an excuse hard to justify in the case of a public position at a state-funded university.

There have been mutterings, I gather from usually reliable moles, about the money having run out, which is curious in view of the fact that the BIAL Foundation has offered to help keep the Koestler Chair occupied. In a final twist to this sorry tale, it was revealed in January 2007 that the £5,000 bequeathed by Koestler trustee John Beloff to the department he had done so much to help establish never reached it. His executors were apparently not satisfied that the money could be spent as he wished - on the Koestler Chair - if there wasn't one.

Yet to add to the confusion, there apparently still is one - and that's official. "The Robert Morris Chair in Parapsychology is a new chair, funded in part by the BIAL Foundation. It is not a renamed Koestler Chair", the new head of the psychology department, Dr Morag Donaldson, told me in March 2007, implying that the Chair still exists, and adding: "although the Koestler Chair has not been disestablished, we expect it to remain vacant for the foreseeable future". This, she explained, was because "after appropriate consultation and discussion, we decided that Koestler's original intention would be best fulfilled and maintained by using the limited income arising from the endowment to fund two lecturer/senior lecturer appointments in the area of parapsychology rather than one professor."

Fair enough; but isn't it unusual to have *two* chairs of parapsychology at the same university and to keep one of them empty? It is unlikely that the Koestler Chair will ever be occupied, since just about everybody best qualified for it has already applied (for the Morris Chair) and has been rejected. It is beginning to look as though the real purpose of the Morris Chair is to circumvent the tight strictures imposed by Koestler when he insisted that his money should go to "parapsychology alone". It seems to be the same old story - money earmarked for psi research gets gradually diverted into safer fields, in this case probably 'anomalous psychology', the study of why people are crazy enough to believe in psi in the first place.

And so, yet again, the wishes of a benefactor - in this case the most generous one there has ever been to British psi researchers - have not been respected, *Plus ça change ...*

Playing unfair with Parapsychologists

I can testify that Guy Lyon Playfair's article "One of our Professors is Missing" (FT224) is indeed an accurate account of universities' attempts to make money out of parapsychology, a subject which they often regard as New Age heresy. As the first in the UK to gain a doctorate in psychology with a thesis on experimental parapsychology and altered states of consciousness, I am also one of the few to have made a career in parapsychology in the academic world.

It might be thought that as a recently appointed professor of psychology including parapsychology at Gothenburg University (Scandinavia's largest and most central university), I have attained my goal and am now in a position to inspire future students to follow my path that follows the footsteps of the late Bob Morris, Koestler professor of parapsychology at Edinburgh. The path is wide enough to allow space for encouraging research in both parapsychology and psychology and even can accommodate critics who claim it is all human folly. However, it now seems that the Morris path sadly along with him has come to an untimely end. When I try to inspire students to go into this field, they back away, saying "No way, when we have seen what has happened to you and your colleagues and anyway how would we get financing?"

They are referring to the current academic fight at Lund University over a large privately donated fund left to *any* Scandinavian university willing to take it for a "professorship in parapsychology". Active research at universities means nowadays big business and requires large funds just to finance the overheads and doctoral students, and the lure of such a substantial fund brought Lund University on to the scene making in the press what seemed to be honourable promises.

However Sweden's left wing swung into action in the form of a dedicated Marxist Dean of Social Science who saw his mission as procuring the money for mainstream psychology at Lund by saying anything of a seemingly paranormal nature could be explained away as faulty thinking and human folly. Contrary to the decisions of the appointed assessors who had recommended for the post two professional parapsychologists myself and Deborah Delanoy from University College Northampton, he insisted on his own preferred candidate, hypnosis worker Etzel Cardena whom he thought would turn parapsychology into anomalous psychology (the human folly explanation). Having now gotten the donation, the emphasis on proper parapsychology in Lund's announcement was conveniently gone. Sadly this sordid saga is typical of the failure of successive attempts of academic parapsychology to

buy its way into the universities. Back in the 1930s J.B. Rhine and his co-workers managed with the help of private funding to set up the parapsychology laboratory at Duke University, and for a time the initiative was supported by other donors and spread to other American universities, even including a "Division of Parapsychology" at the University of Virginia. The Duke laboratory has long since closed and all that remains of American university parapsychology is a small privately financed unit at Virginia which is allowed under the guise of "perceptual studies" to do research into cases suggestive of reincarnation.

There was a brief golden period from the mid 1980s until the end of the 1990s during which generous funding from the Holler Foundation was available through the efforts of Professor Hans Bender and Eberhard Bauer at Freiburg and there were professorial chairs doing parapsychology at three major universities: Freiburg, Edinburgh and Utrecht. None of these chairs now exist today (as Playfair puts it, they have all gone "missing") and about thirty of the external staff funded by the Freiburg Institute were terminated so that funding could be diverted into establishing what was termed the "Bender Unit for Pain Research". All that remains of these efforts to establish an academic parapsychology are some individuals at teaching universities in the UK doing psi research under the guise of "anomalous psychology". With the exception of the enormous efforts of Deborah Delanoy at Northampton, it is as if the Harrods chain were replaced by corner shops selling reject wares under another brand name.

The question that remains unanswered is: assuming that universities are supposed to generate free thinking, why has academic parapsychology failed to gain a sustained foothold? In trying to understand the forces at play, we need to recall that universities have still today strong ecclesiastical ties. In emerging from their cloisters they have retained much of their hierarchical structure in the form of such positions as Deans and Rectors whose prejudices still steer whether they are of a Marxist or Christian inclination.

But it is the very nature of the subject that bedevils all attempts to appeal to fair play and common sense. Parapsychology is perhaps the most complex research field in natural science, and if that were not enough it is barred by these religious and political prejudices making it dependent on generous donors to buy its way in. But donors are few (and may be fewer after Playfair's article) so much so that it has been estimated that the total resources allocated to parapsychology would fund less than two months of research just in American psych-

En parapsykolog utses till professor i psykologi

Av **Göran Brusewitz**

Under våren 2007 handlades vid Lärarförslagsnämnden vid Göteborgs Universitet en ansökan från docent Adrian Parker att utses till professor i psykologi. I behandlingen av denna fråga har några sakkunniga fått yttra sig i om detta är lämpligt: professor Henry Montgomery, Stockholms universitet, professor Erik Börjesson, Uppsala universitet samt professor Birgitta Berglund, Stockholms Universitet.

För att befordras till professor ska den sökande (konstaterar prof. Berglund): 1) besitta hög grad av vetenskaplig skicklighet, 2) besitta hög grad av pedagogisk skicklighet, 3) besitta annan skicklighet av betydelse för att genomföra arbetsuppgifterna väl, samt 4) besitta god förmåga att samverka med samhället genom att informera om forskning.

De sakkunniga har kommenterat och yttrat sig i detalj i dessa frågor, och i detta underlag finns en hel del intressant att notera när de kommenterar Parkers insatser i parapsykologin.

Vid ett sammanträde i början av mars fanns yttranden från dessa tre personer. Montgomery och Berglund var positiva och stödde förslaget, Börjesson var skeptisk och föreslog avslag. Efter detta behövdes ytterligare en person att bedöma Parkers vetenskapliga bidrag till ämnet psykologi, varvid professor emeritus Sven Carlsson, Göteborgs Universitet fick detta uppdrag.

Professor Berglund kommenterar under rubrikerna Vetenskapliga meriter, Pedagogiska meriter, samt Annan skicklighet av betydelse för professors arbetsuppgifter. Som avslutning rekommenderar hon att Parker befordras till professor i psykologi vid Göteborgs Universitet. Prof. Montgomery skriver "Min bedömning är att en sammanvägning av Parkers bidrag till metodutveckling och kunskapsläge inom parapsykologin och de kopplingar som hans forskning har till allmänpsykologi innebär att Parker i fråga om vetenskapliga meriter har kompetens som professor i psykologi". Han föreslår alltså också att Parker befordras till professor i psykologi.

Ibland, och ofta, kan det vara minst lika givande att ta del av vad negativt inställda personer säger om ämnet. Professor Börjesson tillhör sannolikt denna skara, då hans bedömningar går åt annat håll. Trots detta påpekar han "Metodmedvetenheten är stor i Parkers forskning. I själva verket kunde hans forskning beskrivas som en övning i metodutveckling. Försöksledareffekten, Ganzfeld-tekniken, statistiska överväganden och beräkningar, kontroller av fpp och deras egenskaper och andra mått och steg är exempel på metodmedvetenheten. De framsteg som Parkers forskning har gjort inom parapsykologin kan väsentligen tillskrivas

kontroll- och metodutveckling. Vad gäller metodfrågor har Parkers forskning, såsom den också har beträffande problemformuleringsaspekten, tillämpningseffekter för psykologisk forskning".

Han påpekar att "I själva verket framför den existentiella parapsykologiska hypotesen anspråk som går stick i stäv med rådande kunskapsläge inom psykologi, neurofysiologi och fysik. Vad som emellertid är av särskild betydelse i detta sammanhang är att parapsykologin inte kunnat erbjuda Parker möjlighet att ådagalägga sådant prov på problemformuleringsförmåga, teorimedvetenhet och analytisk förmåga som krävs av en professor i psykologi." Avslutningsvis rekommenderar han att Parkers ansökan inte beviljas.

Lärarförslagsnämnden konstaterade vid sitt möte att "professor Erik Börjesson rekommenderar att Parkers ansökan avslås mot bakgrund av att Parkers meritering huvudsakligen återfinns inom det parapsykologiska området och att Parkers bidrag till psykologin i stort är av mer begränsad karaktär. Nämnden finner att det inte råder enighet mellan de sakkunniga kring Parkers vetenskapliga bidrag till ämnet psykologi i ett bredare perspektiv".

För att få ytterligare ett utlåtande om detta tillfrågas Sven Carlsson, professor emeritus i Göteborg (som också var en av de sakkunniga att granska Parker inför professuren i Lund - det gjorde också prof. Montgomery). Han skriver bl a "Även om man inte vill se parapsykologin som en del av psykologin anser jag alltså att psykologiämnet kan tillgodogöra sig värdet av en parapsykologisk forskning som uppvisar följande kvaliteter: 1) En kritiskt granskande attityd, med strikt iakttagande av förbindelsen mellan iakttagelser och tolkning; 2) Kvalificerad tillämpning av psykologisk forskningsmetodik i syfte att så långt som möjligt undanröja felkällor och möjliggöra urskiljandet av det genuina psifenomenet (om det till äventyrs finns); 4) En strävan att formulera en förklarande teori, med utgångspunkt i kända psykologiska förhållanden.

Parkers parapsykologiska forskning uppfyller enligt min mening dessa kriterier. Därigenom bör man kunna erkänna dess epistemologiska, metodologiska och teoretiska bidrag till psykologin, även om man ser parapsykologin som något som ligger utanför psykologiämnet".

Med detta som bas utsågs alltså Adrian Parker i juni 2007 till professor i psykologi vid Göteborgs Universitet. **Beslutet innebär att parapsykologi har accepterats av ett svenskt universitet.** Vi gratulerar honom till detta.

Anm: Om det finns anledning kan vi återkomma med detaljer hur synen på parapsykologi som vetenskap kan variera, hur den bedöms av dessa sakkunniga..

Av **Adrian Parker**

Parapsykologi inom den anglikanska kyrkan

Ibland kan det vara nyttigt för ens självutveckling (om inte för ens själ) att befinna sig i kretsar där ens egna förutfattade meningar sätts på prov. Det var så jag tänkte när jag kämpade emot känslan av att vara bortkommen, som jag fick när jag kom till konferensen i Exeter hösten 2006. Konferensen anordnades av den anglikanska (ortodoxa engelska) kyrkans samfund för "Psychical and Spiritual Studies". Som en övertygad agnostiker som under det gångna året hamnade i en hård kamp med en marxistisk dekan över tjänsten i Lund och efter att ha debatterat med argisinta "VOFare" om beviset för psi, så var det nog dags att vistas bland mjukare folk med en tro av ett mindre fanatiskt slag.

Konferensen har ett uttalat intresse för ett vetenskapligt svar på överlevnadsproblematik, ett intresse som egentligen inte bör vara så avlägset och främmande eftersom detta var den drivande kraften hos de engelska naturvetare och filosofer som grundade vårt modersällskap: Sällskapet för (Para)Psykisk Forskning. Moderna parapsykologer vill dock inte gärna se något samband mellan sin sysselsättning och religion. De möter alltför ofta högljudd kritik från humanisterna som anklagar parapsykologer för att stödja religion medan det inte är ovanligt att parapsykologer från ortodox religions sida blir misstänkta för att bedriva djävulens verk. Som min kollega, Dean Radin, uttryckte detta, är det bara Jesus Kristus som tillåts att levitera och bota de sjuka. Detta är förstås en inställning som framförallt utmärker den katolska kyrkan men till och med här går det att hitta ett intressant undantag som har lyckats bringa "upplysningstid" till kyrkan. Jag misstänker dock att det inte är många utanför Österrike och Tyskland som känner till prästen Andreas Resch, som under åren 1969-2000 var "Professor i klinisk Psykologi och Paranormologi" vid Påvens Laterna universitet i Rom och har utgivit en mängd verk om beröring emellan parapsykologi och religiösa tillstånd.

Se: <http://www.igw-resch-verlag.at/>

Även Den protestantiska kyrkan har ofta visat en tveetydlig – om inte rent fientlig inställning till det paranormala. Men ett undantag återigen finns och denna gång är det ett samfund hos den anglikanska kyrkan i Storbritannien, som heter The Churches' Fellowship for Psychical and Spiritual Studies. Deras mål är: "att stödja utforskning av andliga och synska upplevelser i kristna sammanhang.". På samfundets webbsajt <http://www.churchesfellowship.freeseerve.co.uk/index.htm> kan man läsa hur de intar ett positivt synsätt på "telepati och medial förmåga" eftersom de anser att dessa upplevelser och krafter är en *naturlig* förekomst som ibland bör tjäna ett positivt syfte nämligen att öka ens medvetenhet om andliga dimensioner. För att nå detta tillstånd krävs dock att vederbörande inte luras in i de mörka aspekterna hos det paranormala. Det är därför viktigt, säger de, att intresset för dessa krafter bör ske i ett kristet sammanhang. En del av samfundets mål är att försöka bygga en brygga mellan vetenskap och religion. De ger ut en tidskrift *The Christian Parapsychologist*, samt en serie böcker om paranormala upplevelser och organiserar konferenser om det paranormala med ett akademiskt inslag (med många flera deltagare än dem som Parapsychological Association anordnar).

Märkligt nog sker allt detta med den engelska kyrkans goda minne. En av de ledande personerna inom denna verksamhet är dr Michael Perry, ärkebiskop vid Durhams domkyrka, som i många år hade ett långvarigt samarbete med den nyligen avlidna parapsykologiprofessorn Bob Morris. Jag minns vid ett besök i Edinburgh hur jag deltog i en av Bobs "mottagningar" som en gång per månad anordnades för präster, parapsykologer och kliniska psykologer att samråda om sina ärenden.

Det var ändå lite generande för mig att vistas i sådana kretsar – vad skulle mina närmaste kolleger i Stockholm säga som fortfarande debatterar bevis för och emot telepati om de visste, men den

Forts från föregående sida

kvarstående misstron hos mig försvann när jag upptäckte att två av mina närmaste engelska kollegor faktiskt var inbjudna föreläsare till konferensen, nämligen astrofysikern Bernard Carr och neurologen Peter Fenwick. (Båda höll nyligen liknande föredrag för svenska SPF). Programmet spände dock över ett mycket bredare område än vad som är vanligt på parapsykologiska konferenser. På schemat fanns sålunda bl. a. nära-dödenupplevelser, den karismatiska personligheten och paranormala upplevelser, musik som medel för healing, besatthet, och det som för tillfälle var av största intresse för mig: tvillingtelepati.

Presentationen om tvillingtelepati gavs av Emma Shackle, f. d. lektor i psykologi på ett college i Oxford och som själv är enäggtvilling. Hon hävdade (med referens till den litteratur som Guy Playfair redovisade i sin nyutgivna bok *Tvillingtelepati*) att "telepati är en normal företeelse för enäggtvillingar och i viss mån även för de tvåäggtvillingar som är av samma kön. Att telepati blir mindre vanligt under uppväxttiden beror på utveckling av individuella identiteter". Hon nyanserade sig om identitetsutvecklingen som olika separation, vilka hon indelade som att utveckla "en enda gemensam enhet", "ett gemensamt beroendestillstånd", "kluvna identiteter", och "helt separerade personer".

En del föreläsare ägnade sig åt ämnen som i svenskt sammanhang skulle höra till *religionspsykologi*, t.ex. karismatisk personlighet och religiösa upplevelser men det som naturligtvis utmärkte presentationerna var att det fördes in rön tagna ur parapsykologisk forskning – vilket jag tror är ovanligt för religionspsykologer. Diskussionerna hade oftast en respektfull ton, helt befriad från prestige-kamp och från newage utsvävningar. Detta gjorde att jag blev bekant med en hel del nya synsätt och litteratur som berör mina egna intresseområden: klinisk psykologi, parapsykologi och förändrade medvetandetillstånd. Två av de mest framstående i detta sammanhang var präst professor Leslie Francis som har publicerat sig om paranormal tro och upplevelse i relation till hälsa och störningar bland tonåringar och prof. Paul Badham som är forskningschef på Alistair Hardy Centre i Wales som samlar in rapporter om religiösa och paranormala upplevelser.

Prof. Francis presenterade en del oroväckande rön om hur ungdomar, som har en stark tro på att det går att kontakta en död ande, ofta uppvisade en sämre psykisk hälsa än sina jämnåriga. (Se www.bangor.ac.uk/rs/rt). Prof. Badham pratade

om "upplevelse-grundad" tro inom religion och parapsykologi och menade att en upplevelse aldrig står ren från påverkan av ens tro och verklighetsuppfattning. Se <http://www.lamp.ac.uk/aht/Home/home.html>

Rönet som Badham presenterade stämmer bra överens med forskningen i parapsykologiska kretsar. Till exempel Krissy Wilson och Chris French publicerade förra året en uppmärksam artikel om hur en övertro på det paranormala kännetecknade de individer som var mest benägna att utveckla falska minnen om innehållet i ett filmreportage som de hade sett. Man undrar först hur det går för de extrema "psi-förnekarna". I detta sammanhang drog Paul Badham en lustig fallbeskrivning som handlade om en av de mest berömda ateistfilosofer idag: A. J. Ayers. När Ayers nyligen insjuknade och förlorade medvetandet fick han en klassisk nära-dödenupplevelse. När han vaknade till berättade han om denna för en närvarande läkare då han hävdade: "jag tar tillbaka all min tidigare tro – liv efter döden är ett faktum". Några dygn efteråt skrev han ned sina upplevelser och uttrycksformen blev: "jag är övertygad att det nästan säkert finns liv efter döden". Två veckor senare vid en pressintervju blev ställningstagandet något närmare sin ursprungliga tro: "jag är något mindre säker att döden är slutet".

Sådana konferenser bör väcka ett visst intresse hos många forskare med tanke på att det finns ett ökat intresse för att ESP och andra paranormala upplevelser förekommer, inte i ett vakuum utan under förändrade medvetandetillstånd och i ett kulturellt sammanhang där individens egen tro och egna föreställningar formar fenomenen och även befrämjar eller hämnar dem. Detta är också en inriktning som kan ge utdelning: En av de få stora anslagsgivarna är den mycket omskrivna Templeton Foundation som har donerat en mängd forskningsbidrag för området mellan vetenskap och religion (se <http://www.templeton.org/>)

Men bortsett ifrån de ev. akademiska vinsterna kan denna konferens rekommenderas av ett annat skäl: dessa deltagare praktiserade det som de predikade – jag blev visserligen inte frälst men stämningen var den mest positiva bland alla konferenser som jag har varit med på. Nästa års konferens september 2008 skall äga rum i Canterbury, en av Englands vackraste och äldsta städer.

Adrian Parker

Professor i Psykologi
Göteborgs universitet

Mellen-Thomas Benedict – åter från ljuset

Mellen-Thomas Benedict är mannen som var död i en och en halv timma och därefter återkom till livet med djup kunskap om människan och hennes förhållande till jorden och kosmos

Av Göran Brusewitz

Så marknadsfördes Mellen-Thomas (M-T) Benedict inför sitt besök i Stockholm i slutet av maj. Han hade en unik nära-döden-upplevelse (NDU) för 25 år sedan, då han var ”död” i mer än 1½ timme efter att ha ”dött” i cancer. Han återvände till livet och berättade att han, i ”holografisk detalj”, fått en mängd information om en verklighet bortom den normala, om jordens historia och att han hade haft en vision om människan framtid 400 år framåt. Han upplevde hur vår själ hör ihop med moder jord (Gaia), såg vår roll i universum och fick tillgång till ”universell intelligens”, ja, det är stora ord, som redovisas i informationen inför föredraget och som sammanställdes av arrangören Magnus Vrethammar.

M-T gjorde inte mycket väsen i media av sin upplevelse förrän ganska nyligen. Han förändrades ganska radikalt efter sin NDU, på ett sätt som känns igen från NDU-forskningen – han blev som vi kallar det, mer andlig, tänkte på människans och jordens framtid. Dessutom, vilket är mycket ovanligt, blev han uppfinnare och har till och med fått ett flertal patent godkända. För detta krävs det självklart en hel del specialkunskap, kunskap som han tidigare inte lär ha haft. Men, en förmåga han säger sig ha fått efter sin NDU är att regelbundet kunna gå in i det han kallar ”ljuset” och där få svar på viktiga frågor. Med hjälp av experter (på jorden!) inom olika områden ställde han frågor till ”ljuset” och kunde sedan utveckla olika uppfinningar.

I ett offentligt föredrag i ABF-huset berättade han om sin NDU och alla de efter-effekter han ”drabbats” av. Av naturliga skäl fanns det inga möjligheter att gå in på detaljer, det var inte heller avsikten. Utöver sitt allmänna föredrag höll han särskilda föredrag/diskussioner för mindre grupper, om hur man förebygger ohälsa, om de stora förändringarna i klimat och miljö och kosmos som drabbar jorden, om samhälle och medvetande (och utvecklande av ´mind´ och ´organisation´), samt om medicinska behandlingar med ljus och andra elektromagnetiska frekvenser, ”kvant”- medicin, där jag lyssnade på det sistnämnda. Han sägs ha blivit inblandad i mekanismerna för hur celler kommunicerar och forskning rörande hur ljus förhåller sig till liv, det som kallas Quantum Biology*. Det är en forskning som ger dramatiskt nya perspektiv på hur biologiska system fungerar, en forskning jag kom in på och blev intresserad av och berör i min bok *En ny världsbild växer fram* från 1999. Jag var särskilt intresserad eftersom jag sedan tidigare känner till tekniken att med ljus behandla och snabba upp sår/läkning etc., en teknik som nu prä-

vas inom allt fler landsting på ett mycket seriöst sätt. Mellen-Thomas har funnit att levande celler mycket snabbt kan reagera på stimulering av ljus, som bl.a. resulterar i läkning som går fort, high-speed healing. Om detta tema Quantum Biology blev det tyvärr inte mycket sagt – publiken fick styra ämnet och då blev det mest om börens stora möjlighet. Så vad han har att säga om kvantmedicin, att med ljus och frekvenser lindra och bota återstår att höra. Och det torde vara mycket intressant (och angeläget i dagens samhälle, där radikala nya lösningar borde ha en marknad) om nu det han i övrigt påstår stämmer. För det är för mig den stora frågan.

Flera frågor skulle behöva kontrolleras innan han kan tas på allvar, bl a varade hans ”död” verkligen 1½ timme? Hur ”död” var han? Var det en ”äkta” NDU? Vad säger de vetenskapliga kontrollerna/rapporterna av hans ”död” och hans NDU? Den kunskap som behövs för att söka patent – hur kvalificerad är den? Kan han ha den via formella akademiska studier eller kan han ha tillägnat sig den på annat sätt? Vad säger de experter han konsulterat osv.?

Frågorna är många och ganska självklara, om han nu vill ”godkännas” av etablissemanget. Jag har bett honom kommentera dessa frågor, men han säger sig inte ha tid just nu att besvara dem eftersom han håller på med en bok om sina upplevelser. I avvaktan på den får denna korta rapport om honom räcka. Om och när boken kommer ut kan vi få anledning att återkomma.

Föredraget var alltså inte tänkt att presentera detaljer man kunde kontrollera, vilket även Göran Grip bekräftar, och den som bjöd in Mellen-Thomas Benedict till Sverige, Magnus Vrethammar, i vars informella grupp Göran Grip ingick, liksom några fysiker, bla Jens Tellefsen.

Med det upplägg som nu var på hans föredrag var inte avsikten att presentera detaljer. Och utan några som helst möjligheter att granska något av allt han påstod blir jag väldigt kluven till honom, något jag förstår att även Göran Grip är, och Magnus Vrethammar som tog honom hit.

Jo, det finns faktiskt några påståenden att ta fasta på, förutom att man kan kontrollera de patent han fått. En annan märklig sida av honom är nämligen att han har beskrivit saker som *helt nyligen* har rapporterats i vetenskapliga media, till exempel *Nature* (och han alltså inte borde känna till dess för innan). Jag har av Göran Grip fått några exempel på detta och redovisar dem separat.

*Mer allmänt används ordet biofotonik för Quantum Biology.

Forts från föregående sida

I informationen inför föredraget redovisades kommentarer från några kända NDU-forskare Dr. Kenneth Ring och P M H Atwater. Och från organisationen för NDU-forskare, IANDS får jag veta (av Diane Corcoran i IANDS styrelse) att "We are familiar with Mellen-Thomas Benedict, he has spoken at many of our conferences and he has written many articles. I don't know of any specific research. (www.iands.org)."

Dr Kenneth Ring:

Hans vision av framtiden är hoppfull. Han har deltagit i studier vid ett stort framstående universitet, där han bidrog med kunskap om strukturen hos gener och hur genetiska sjukdomar kodas i kromosomer; forskarna var förvånade över att han hade tillgång till denna information.

P M H Atwater:

Jag kan intyga att detta fall är genuint och att hans påståenden om sin hjärntumör och omständigheterna kring hans död stämmer. Jag har mött hans mor och styvfar och har följt hans liv ända sedan NDU-upplevelsen och hans försök sedan dess att integrera NDU-upplevelsen i sitt liv.

För den som tycker att mitt referat är helt okritiskt får det sägas att jag är medveten om att han för fram många påståenden som är mycket kontroversiella och som skeptiker nästan utan vidare avfärdar, t ex om kvantbiologi, men ambitionen här är att opartiskt redogöra för vad Mellen-Thomas berättade i sina föredrag. I viss mån har jag kommenterat, men knappast granskat eller följt upp, bara anbefallt öppenhet, försiktighet och att kritiskt närma sig dessa påståenden. Ska man granska hans påståenden krävs en helt annan artikel. Har han "fel" eller missbedömt eller missuppfattat sin upplevelse bör detta visa sig ganska snabbt. Håller han för en första granskning kan detta bidra till att vi snabbare kan ta till oss och testa dessa revolutionerande idéer, i den takt vi och samhället klarar det mentalt och ekonomiskt...

Jag har klart för mig, utan att känna till alla framstående NDU:are, att Mellen-Thomas sticker ut hakan ganska mycket. För att ta honom på allvar måste mycket granskning komma till stånd. En hel del är sannolikt redan gjord, i USA, och kan säkert fås från honom via epost. Han har mycket att förlora om "för mycket" inte stämmer (ibland kan det vara svårt att "tolka" den information man får som medial, det är välkänt), det är han säkert medveten om.

Konventionell forskning vet mycket lite om dessa frågor. Flertalet akademiker avfärdar både kvantbiologi och avancerade påståenden om kvantfysik. Utvecklingen går dock mycket snabbt framåt får jag klart för mig allt eftersom Jens Tellefsen delger mig rapporter från detta område, så att bara avfärda dessa idéer är vanskligt. Det som ansågs omöjligt för bara något år sedan verkar idag klart mer möjligt. Att han rör sig över stora områden som ingen enskild kan överblicka bidrar självklart till svårigheterna att bedöma honom. Då är behovet av öppenhet och samarbete mellan discipliner ännu mer angeläget.

Påståenden Göran Grip har följt upp:

Han nämnde att livet började praktiskt taget omedelbart efter att jorden hade blivit tillräckligt sval, långt tidigare än man hade trott. Detta stod det om i tidskriften *Nature* för mindre än ett år sedan.

Han sa att en blodkropp är så liten att den måste rulla ihop sig för att tränga in i en kapillär, något som är helt korrekt, och att om två blodkroppar hänger samman med varandra, vilket de kan göra, så kommer de inte in i kapillären.

Mellen nämnde också att en av jordens istider var så omfattande att praktiskt taget hela jorden var täckt av is "Snowball Earth", vilket faktiskt har skett.

Han sa helt korrekt att vid ett flertal tillfällen har jordens djurarter förintats till nittio procent.

Men han sa också att människans *biologiskt* närmaste släkting är delfinen, vilket är helt uteslutet, och att valens förfader var en varg, vilket också är befängt. Och tillsammanantagna är de här två påståendena helt ute och reser.

Mellens sätt att ställa samman och göra överblick över vetenskapliga och andra iakttagelser var typiska för en nära-dödenupplevare i det att de sträckte sig över många olika områden, är fria från snäva, konventionella värderingar och åsikter och har siktet inställt på extremt långsiktiga mål. ■

Forts från sid 11

hology. Worse, the field has owed its existence to charismatic leaders like Rhine, Bender and Morris and as Nietzsche so presciently put it, charismatic leaders tend to leave a trail of chaos after their departure.

Is the attempt worth continuing? As an optimist I have to answer yes. We need to adapt to the current demands of universities, but they also need to adapt to the interests of the public. Given that universities are to be run like businesses, parapsychologists should, instead of trying to make a major theoretical breakthrough in science and our worldview, deploy all their limited resources into applied research. Several areas come to mind in which properly funded parapsychology could be of great practical benefit to society, such as the well documented use of complementary healing practices and the use of mediums for crime solving as has been shown to be effective in several recent well documented cases. If some of the claims of CIA are taken seriously, this could even be extended into "hot" areas such as terrorism. While the explanations for the apparent successes can be still argued over, it is clear Parapsychology has much to offer, but will not be able to provide it until applications are shown to work.

Adrian Parker

Professor of Psychology,
University of Gothenburg, Sweden

Psi i Media

Det har som vanligt förekommit en hel del notiser om psi i media.
Flera ska man dock lätt bortse ifrån, några kan kommenteras

Av Göran Brusewitz

”Övernaturlighetsskräpet”

Kjell Häglund skriver på Kulturdebatt i DN den 16 maj om dålig tv och berör då ”Svensk tv, som med hull och Caroline Giertz-hår slukade övernaturlighetsskräpet, tycks typiskt nog helt ointresserat av den nya, smartare och viktigare kontratrenden. Engelsk tv har nyligen satsat hårt på serier som i stället drar ner yogaballorna på nyandligheten, och TV4 börjar efterlysa aningslösa deltagare till sin kommande höstsatsning ”Akademien för det okända” – en sorts ”Idol”-såpa för klärvoajanta...”.

Häglund fortsätter på samma nivå. Han verkar helt okunnig om den seriösa forskningen. Men han bör uppmärksammas på den, vilket jag gjort med en epost till honom. Jag avslutar min epost med ett förslag: ”Det vore olyckligt med en fortsatt polarisering eller i detta fall ensidig presentation (varje sig det blir tv4 eller DN) när det gäller inställningarna till dessa upplevelser - som cirka hälften av befolkningen rapporterar att de har upplevt. Jag hoppas vi kan vara ense om att det behövs en skeptisk men samtidigt öppen och nyanserad inställning till dessa påståenden. Vad sägs om en insändare från ovanstående forskare om behovet av en vetenskaplig granskning av TV4:s ockulta program? Det skulle väl gagna dina intressen?”.

Björn Ulvaeus och religionsfrihet/nyandlighet uppmärksammas

Musikern och textförfattaren i f d ABBA verkar också ha ett intresse för religionsfrihet och angränsande frågor. Han har skrivit förordet till en bok av Christer Sturmark, ordförande i förbundet Humanisterna som då och då, mer än önskvärt, syns i medierna. I boken angriper Sturmark på ett mycket ytligt sätt nyandlighet, parapsykologi mm. Hur mycket av detta som Ulvaeus känner till eller är insatt i vet jag inte alls. Nu har också Bo Strömstedt reagerat på DN Debatt, den 15 juli mot Ulvaeus med en rubrik som är lite fyndig, ”Ulvaeus sviker kampen för allas rätt att ta sig ton”. Ulvaeus svarar 6 dagar senare under rubrik ”Strömstedt sviker kampen för verklig religionsfrihet”. Det mesta verkar handla om religionsfrihet och hur det ska tolkas. Vad jag mest noterar är att Ulvaeus, kanske lite aningslöst, skriver förord i en bok som berör så fundamentala och grundläggande saker som religionsfrihet, men där också nyandlighet berörs, och därmed indirekt New Age och parapsykologi. Förstår Ulvaeus vad han ger

sig in i? Mycket tveksamt. Hans omdöme kan ifrågasättas när han blandar sig in i detta område.

Norska prinsessan ordnar kurser att kommunicera med änglar

JA, detta är väl något som många har uppmärksammat, delvis med ett löjets skimmer, bl a av Expressen 4 augusti. Prinsessan Märtha Louise är säkert väl medveten om att det uppmärksammas och att hon kan utnyttja sin position som prinsessa för att få uppmärksamhet. Hur seriöst intresset är, är omöjligt att svara på. Den skola hon vill starta ska lära eleverna att kommunicera med änglar (klärvoajans?) och healing. Att använda ordet änglar skapar uppmärksamhet, gäller det ”bara” klärvoajans och healing är det lättare att kommentera på ett seriöst sätt för en parapsykolog, då det finns en hel del forskning kring dessa fenomen. Men använder man ordet ”änglar” är man ute efter något annat..

Göran Bexell, rektor vid Lunds Universitet, är han konsekvent och trovärdig i sin etik?

Göran Bexell är en av två personer som skrivit under ett upprop, publicerat på DN Debatt i början av juni där han påtalar behovet av att en ny fristående myndighet bör pröva forskningsfusk. Den andra personen är Gunnel Gustafsson, biträdande generaldirektör för Vetenskapsrådet. Det är alltså högt uppsatta personer i universitetsvärlden som står bakom detta angelägna upprop om hur forskningsfusk ska bemötas och stävjas. Bexell är också ordförande för Sveriges universitets- och högskoleförbund.

Det är ett mycket lovvärt steg. Men när jag jämför detta förslag med det han åstadkommit i en annan forskningsfråga vid sitt eget universitet, den att ställa sig bakom förslaget till ny professor i psykologi, med inriktning mot parapsykologi och hypnologi, så blir jag lite osäker på hur han omsätter alla fina ord i handling. Grunden för professuren, ett testamente har den ansvarige, dekanus Sunesson vridit och vänt på ett antal gånger så testatorns önskemål knappt känns igen, en hypnosforskare utsågs. Denna hantering medförde att beslutet överklagades. Sedan visar det sig att överklagandenämnden fann att de hade ett mycket besvärligt mål, och det var *med knappast möjliga marginal som överklagandet avsågs. Nämnden tyckte att detta ärende var det svåraste de haft att ta ställning till/GB.* Det borde vara lite pinsamt och genant för rektor som går ut så mycket med att fusk ska motarbetas. Han

Forts från föregående sida

håller inte rent för egen dörr! Han har struntat i att denna ut-nämning var tveksam, där han alltså accepterat att man frångått testamentet. Ska man inte vara konsekvent när det gäller etik, ord ska följas av handling?

Ingmar Bergman har avlidit

Detta är en nyhet som inte gått någon förbi. Enda skälet att också här nämna detta var hans intresse för det paranormala som det visat sig i hans filmer. Det sägs att han hade några upplevelser av sin döda fru som ledde till en tro på liv efter döden.

Karin Bojs, Vetenskapsredaktör i DN:

*Det går att forska om medvetandet
"Kan jag vara utanför kroppen?"*

Forskning gjord vid Karolinska Institutet av Henrik Ehrsson har föranlett vetenskapliga artiklar nästan två dagar i rad i DN, den första den 24/8 där Karin Bojs i rubriken konstaterar "Forskare har lyckats flytta "jaget" utanför kroppen". Två dagar senare skriver Bojs detta märkliga och ovanliga, men för oss välbekanta konstaterande att det går att forska om medvetandet, något hon konstaterar och som redaktionen inte alls ansåg för bara några år sedan, då en medarbetare närmast blev utskratad för sitt intresse för medvetandet och hjärnan. Kanske kommer attityderna nu att ändras i Sverige när denne neuroforskare på Karolinska nu publicerat, i ärevördiga Science, en forskningsrapport. Vi återkommer med utförligare referat och lär nog ta kontakt med forskaren.

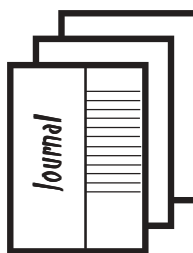
Psi i nya tv-serier

Media har gjort reklam för en ny serie i **TV1, Hjärnstorm**, där huvudpersonen sägs utföra tankeläsning av personer, men det handlar främst om att läsa av en människas kroppsspråk på olika sätt, och det i sig kan diskuteras mycket och är populärt, men det är alltså inte alls tankeläsning som vi menar. Men det är bra marknadsföring att använda ordet tankeläsning i sin pr, något som alltså tv och media gått på, och också indirekt lurar tittarna.

TV4 har också börjat visa reklamtrailer om kommande program, bl a **Heroes** som direkt nappar på fenomen vi känner igen, levitation, självläkning, teleportation mm. Det återstår att se vilket mål de har, om det är underhållning, drama eller faktaorienterat.

Konferens Beyond the brain

The Scientific and Medical Network ordnar tillsammans med Royal College of Psychiatrists Spirituality and psychiatry group sin sjunde konferens med överskrift *Beyond the brain*, den 24-26 augusti 2007. Bland talarna finns dr Andrew Newberg: "Neuroscience and the mystical mind", dr. Camille Helminski: "Women and Sufism" och prof. Les Lancaster: *The brain above the brain: Mindfulness and correspondence in Jewish Mysticism*". Läs mer på www.scimednet.org.

UR TIDSKRIFTER

GÖRAN BRUSEWITZ

Begreppen som berör medvetandet

Dubbelnumret 1-2, 2007 av JCS (*Journal of Consciousness Studies*) har tema *The Concepts of consciousness. Integrating an emerging science*. Under redaktörskap av Scott Jordan och Dawn McBride finns ett antal artiklar som berör consciousness. Consciousness and realism, Contextual Emergence from physics to cognitive neuroscience, What is mental representation? And how does it relate to consciousness?, Representation and a science of consciousness, consciousness and intentionality, Liliana Albertazzi fortsätter om *At the roots of consciousness*, Cees van Leeuwen om *What needs to emerge to make you conscious?*, Robert Shaw & Jeffrey Kinsella-Shaw om *The survival value of informed awareness*, Bernard Hommel *Consciousness and control*, J Scott Jordan & Marcello Ghin om *The role of control in a science of consciousness*, Dawn M. McBride om *Methods for measuring conscious and automatic memory*, Michael Spivey and Sarah Cargill om *Toward a continuity of consciousness*.

Temanummer om buddhismen och medvetandet

Aprilnumret 2007 av JCS är ett temanummer om Buddhism & Western Psychology. William L. Mikulas inleder med *Fundamentals of Integration*, Lucadou (i Freiburg, ja), Römer och Walach fortsätter om *Synchronistic Phenomena as entanglement correlations in generalized quantum theory* (två parapsykologer, Lucadou och Walach om synkronicitet, entanglement och generell kvantteori!), Milan och Hochel fortsätter *Experimental study of phantom colours in a colour blind synaesthete*.

Böcker som anmäls: Graham Dunstan Martin: *Does it matter? The unsustainable world of the materialists?*, Bruce Wexler: *Brain and culture*.

Do you have constant tactile experience of your feet in your shoes?

Det är temat i *Nr 3, 2007 av JCS*, som inleds med att Eric Schwitzgebel kommenterar frågan ovan med *Or is experience limited to what's in attention?*

Claire Petitmengin skriver om *Towards the source of thoughts: the gestural and transmodal dimension of lived experience*. Robert Arp deltar under rubriken *Continuing Debate, med Consciousness and awareness: switched-on rheostats: a response to de Quincey*. Bland böcker: David Rose om *Consciousness*, Jonathan Shear om *The experience of meditation*, vår kollega i Skövde Paavo Pyykkänen anmäler Chris Clarke (ed), *Ways of knowing*.

Har maskiner ett medvetande?

JCS nr 3, 7 juli 2007. Detta temanummer ställer en fråga om consciousness på sin spets, finns det någon sorts medvetenhet i maskiner, *Machine Consciousness: embodiment and imagination?* Forskningen på detta område har gått fort. JCS presenterade ett specialnr 2003, nu kommer alltså en uppföljare, med gäst-redaktörer Steve Torrance, Robert Clowes samt Ron Chrisley.

Har vi för lite paranormalt fältarbete

I *Paranormal Review*, april 2007 ingår "Thoughts through space" - a unique, independently verified, five months experi-

ment in telepathic reception, av Robert Charman, som nyligen publicerat spännande telepatiförsök där han använt bl a IMR-kamera, se tidigare nyhetsbrev. John Fraser skriver kring frågan Is paranormal field research a waste of time?, en fråga som kan vara befogad, då sk paranormalt fältarbete ofta får stå tillbaka för kontrollerade laboratorieförsök.

Numret avslutas med en not om att det kanske kan vara intressant med möten då artiklar i deras tidskrifter kommenteras och diskuteras, alltså artiklar i Paranormal Review (PR) och JSPR. Det förekom sådana per kvartal innan PR började publiceras.

På baksidan har de ett kalendarium över vårens föredrag. 1-4 juni har de Academy of spirituality and paranormal studies, 32nd annual conference, What the bleep do we know about life after death? är temat, i Desales University, Center Valley, Pennsylvania, USA. Se mer på www.lightlink.com/arpr.

Vidare blir det ett föredrag med Dr. Rupert Sheldrake, den 7 juni, What if telepathy really happens?, Se på www.spr.ac.uk.

David Fontana orkar inte längre debattera med okunnig skeptiker

Aprilnumret 2007 av JSPR (*Journal of the Society for Psychological Research*) börjar med Melvyn J. Willin och Paranormal phenomena in British witchcraft and wiccan Culture with special reference to spellcraft, Alejandro Parra och Juan Carlos Argibay följer med två rapporter, dels Comparing psychics and non-psychics through a 'token-object' forced-choice ESP test, samt Comparing a free-response psychometry test with a free-response visual imagery test for a non-psychic sample, alltså en studie av fenomenet psykometri, vilket inte är så vanligt i parapsykologisk fackpress. Innan bokanmälningarna kommenterar Carlos Alvarado användningen av termen Out-of-body experience.

Bland bokanmälningar: Ghost hunters: William James and the scientific proof of life after death, av Deborah Blum. Bland insändare finns Sheldrake, Charles T. Tart och David Fontana. Det från Fontana är lite intressant då han inte längre orkar fortsätta debatt med David Ellis om ITC (instrumentell transkommunikation), då Ellis inte verkar vara insatt i forskningen på rätt sätt.

Are we aware of consciousness?

Subtle Energies, nr 1, 2006 börjar med en editorial, Are we aware of consciousness?, därefter Presidential address, Creating wormholes: A journey in Consciousness, Keynote address är Diagnosis and healing of energetic diseases, av Grandmaster Mingtang Xu, därefter ett experimental paper Electric properties of skin along meridians in the extremities before and after flexible fiberoptic bronchoscopy, av Naohiro Nagayama & Hiroshi Motoyama. En annan Keynote address är Reading the mind of God, av Prof. Michio Kaku, PhD, en rapport följer Neurophysiological effects of harmonisation: The effect of harmonisation on heart rate variability, respiratory rate and electroencephalograph, av Meier, Ballinger, Hoi och Vickland. Bok som anmäls: Life and mind: In search of the physical basis.

Journal of Scientific Exploration, nr 2, 2007

I detta nr skriver Mikel Aickin om Inference and Scientific Exploration, Peter Sturrock om The Role of anomalies in scientific exploration (hans Dinsdale Award lecture). Bland forskningsartiklar återfinns The Yantra experiment av Dobyns, Valentino, Dunne och Jahn, An empirical study of some astrolo-

gical factors in relation to dog behavior differences by statistical analysis and compared with human characteristics, av Suzel Fuzeau-Braesch och Jean-Baptiste Denis, Exploratory Study: The random number generator and group-meditation av Lynne Mason, Robert Patterson och Dean Radin (vissa avvikelser från slumpen verkar det ha blivit på slumpalen, påverkade av gruppmeditationen. Följer gör kommentarer till denna rapport av Mikel Aickin och Dobyns (en av PEAR-gruppens statistikkunniga).

Brev till redaktören har sänts från Robert Klauber med rubrik The wave function really is a wave.

Böcker som anmäls: Trusting the subject (Vols 1 och 2) av Anthony Jack och Andrew Roepstorff, anmäld av Etzel Cardena, Miracles: a parascientific inquiry into wondrous phenomena; the search for yesterday: a critical examination of the evidence for reincarnation; and our psychic potentials, av Scott Rogo.

Finns det samband mellan arousal och nära-dödenupplevelser?

I detta nr av JNDS (*Journal of Near-Death Studies*, nr 3, våren 2007) finns en artikel av Jeffrey Long och Janice Miner om Does the arousal system contribute to near-death and out-of-body experiences? A Summary and response. Under senaste året, skriver redaktören för numret, har neurologen Kevin Nelson och hans kolleger publicerat två rapporter som antyder ett samband mellan NDUer och felaktigt fungerande (dysfunktion) i hjärnans arousal system, såsom det manifesteras av 'intrusion' av REM sömnfenomen in i det vakna medvetandet. Även om Nelson och hans kolleger varit måna om att påstå att deras upptäckt om hög grad av "REM intrång"- fenomen bland NDU-upplevare inte minskade den intensiva personliga meningen av NDUer, och bara drog slutsatsen att intrånget av REM kan "bidra" till NDU-fenomenet, så har dessa reservationer drunknat bland rapporter i populär-media att NDUer nu har "bortförklarats" som inget annat än artefakter pga av "inträngandet" av REM. Huvudartikel i detta nr av JNDS är en summering och ett svar om resultatet av dessa intrång av REM och denna tolkning, av strålningsonkologen Jeffrey Long och 'counseling educator' Janice Miner Holden. De redogör för metodologiska svagheter i studierna av Nelson och hans kolleger som väcker frågor om validiteten i sambandet mellan REM-'intrusion' och NDUer och ger alternativa tolkningar som är förenliga med resultaten av dessa studier.

Dessutom, From fear to love in gay and lesbian near-death experiences and the coming out process, av Liz Dale, och Death and dying in the works of two croatian writers, av Iva Rincic-Lerga och Amir Muzuz. Minnesrunor om Ian Stevenson och Rhea White.

JNDS Vol 25, nr 2 vinter 2006

I detta nr av JNDs finns två empiriska 'papers' som försöker studera berättelser av UKUer under NDUer, två teoretiska 'papers' om fysiologiska förklaringar av NDUer och två historiska bidrag som beskriver NDUer och dödsbädds-visioner från 17th Century.

Huvudartikel är en rapport av en anmärkningsvärd NDU som identifieras i samband med en prospektiv sjukhusgenomgång av intensivsjuksköterskan i Wales Penny Sartori, den teologiske 'scholar' Paul Badham och den engelske neuropsykiatern Peter Fenwick. De beskriver en post-operativ NDU som innefattade inte bara beskrivning av förnimmelser i en NDU som bekräftades av medicinsk personal, men också oförklarad healing av medfödd 'hemiplegia' som åtföljde NDUn. ►

Ur tidskrifter, forts

I en teoretisk rapport går Holden, strålningssonkolog Jeffrey Long och psykiatern Jason MacLurg igenom rapporter om UKU-upplevelser som åstadkommit med elektrisk stimulering av Schweiziske neurologen Olaf Blanke och hans kolleger. De menar att det ännu inte finns tillräckligt stöd för att påstå att UKU-upplevelser kan induceras/skapas genom focal elektrisk stimulering av hjärnan och att det fortfarande återstår mycket forskning för att kartlägga mekanismerna inbegripna kring NDU.

Den isländske oftalmologen Einar Stefansson, forskningsstuderanden Sindri Traustason och fysiologen Thor Eysteinnsson föreslår att visuella upplevelser i NDU kan förklaras i termer av olika tryck på vävnad i ögat och i hjärnan, som kan påverka effekter av reducerad arteriellt blodtryck i näradöden-tillståndet.

Australian Journal of Parapsychology, juni 2007

I detta nr skriver Harvey Irwin om Science, nonscience and rejected knowledge: The case of parapsychology, Razente, Silva och Lobo om Does your animal know you are going out? A survey in Portugal about belief in psychic pets, Lance Storm om Psi, divination and astrology: a brief introduction, Suitbert Ertel kommenterar bidrag från 2007 av Douglas Planetary effects and psi, related through geo- och bio-mekanismer, Vernon Neppe Interpreting key variables in parapsychological phenomenology by single vs. screening questions.

Böcker som anmäls: Precognitive memory, av Fernando de Pablos och The common thread between ESP and PK, av Michael Thalbourne.

IANDS: Oliver Sacks writes about NDEs in The New Yorker magazine

NDU i the News:

Från internationella IANDS har vi fått följande epost/GB: The current issue of The New Yorker magazine (July 23 edition) features a fascinating article by the world famous neurologist Oliver Sacks "A Bolt From the Blue: The Mysteries of Musicophilia." In it, Sacks details the NDE of a respected surgeon, Dr. Tony Cicoria, who was hit by lightning in 1994 and had an NDE that included an out-of-body experience. After recovering, Dr. Cicoria returned to his medical practice and everything seemed back to normal. Suddenly, six weeks after the incident, he had an insatiable desire to listen to piano music, followed by an overwhelming passion to play and compose music, a skill he did not have before. He describes that his own compositions "would come and take me over. It had a very powerful presence." Eventually this led to his playing Chopin and his own classical compositions in public, having had virtually no musical training before he was forty-two. Music has remained his true, all consuming passion in life. The article ends with a sentence paraphrasing Dr. Cicoria, "His was a lucky strike, and the music, however it has come, was a blessing, a grace – not to be questioned." This is a fascinating account of an NDE aftereffect of a type not often reported.

The author of the article, Dr. Oliver Sacks, has written many books and articles about interesting neurological cases for the general public, including the book *Awakenings* upon which the movie of the same name starring Robert De Niro and Robin Williams was based. In this article, Sacks cannot break away from the purely medical model to explain NDEs

but he does leave the door open to alternative explanations. For example, referring to NDEs, he writes "Experiences like this are not easily dismissed by those who have been through them..." Or "One cannot suppose, any more than one can with out-of-body experiences, that such events are pure fancy; similar features are emphasized in every account." The bulk of the article attempts to offer neurological explanations for NDEs while admitting that science today cannot offer full explanations.

Etzel Cardena en av tre personer som kan bli ny ordförande i PA

Medlemmarna i PA fick i år fick tre namn att ta ställning till som tänkbar person att bli ny ordförande i PA, den internationella sammanslutningen av parapsykologer, Parapsychological Association. De tre är: Caroline Watt vid Koestler Chair vid Edinburghs universitet (tidigare nära medarbetare till tidigare professorn i parapsykologi, Robert Morris), Jim Carpenter (som jag inte känner till, men han är säkert lämplig) samt Etzel Cardena, på den omtalade posten som professor i psykologi i Lund, inklusive parapsykologi och hypnologi. Vi hoppas att vem som än blir ny ordförande i PA, så kan han/hon vara så balanserad, ödmjuk, tydlig och försiktig som krävs för att gagna detta område.

Konferens The Biology of Transformation

How the new biology can help shift our perception of the world and ourselves.

Arrangör: Living the field/Lynne McTaggart.

Den äger rum samma veckoslut som vårt seminarium med Serena Roney-Dougal, 22-23/9, men för de biologi-intresserade och de som "ändå är" i London för vi denna info vidare. Plats: King's College, Waterloo Campus, London SE1. Medverkande: bl a Dr Bruce Lipton, Rupert Sheldrake, Dr Joyce Hawkes. Platsreservation via epost: cs@wddty.co.uk.

Tack för gåvor!

- A-M R-n, Lidingö, 50 kr, C L-n Nyköping, 250 kr
- G J-n, Hässleholm, 250 kr, O S-m, Norrtälje, 200 kr
- I F-n, Årjäng, 50 kr, M L-n, Sthlm, 50 kr
- E A-n, Sthlm, 100 kr.

Sällskapet för Parapsykologisk Forskning, SPF

Postgiro: 35 17 57-0

Medlemsavgift: 250:-, för pensionärer och studerande 200:-

Ordförande: Göran Brusewitz, Dilligensv 98, 131 48 Nacka

Tfn och fax hem: 08-466 98 58 Mobil: 0708-10 35 32

Vice ordförande: Jens Tellefsen

Kassör: Carina Landin

Sekreterare: Edgar Müller

Redaktör för Nyhetsbrevet: Göran Brusewitz

Layout: Merit Müller

Hemsida: www.parapsykologi.se

Ansvarig för hemsidan: Jonas Liljegen